

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114211959
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114211959.5

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. 33XX/X, W., právne zastúpená: JUDr. Sabína Hodoňová, advokátka so sídlom Mariánske námestie 31, Žilina, proti odporcovi: L. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, W., právne zastúpená: JUDr. Gabriel Privitzer, advokát so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, IČO: 531012101, o určenie výživného, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná platiť výživné na navrhovateľku v sume 100 Eur mesačne za čas od 3.4.2014 do 31.8.2014.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke celé zročné výživné za uvedený čas vo výške 360 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd trovy právneho zastúpenia navrhovateľke nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa spočiatku domáhala výživného od svojich rodičov, a to od matky 100 Eur mesačne a od otca 50 Eur mesačne. Svoj návrh odôvodnil tým, že v čase podania návrhu bola študentkou SOŠ. Jej rodičia sa rozviedli, pričom navrhovateľka prestala žiť v spoločnej domácnosti s rodičmi približne od mája 2013. Navrhovateľka nemala možnosť, vzhľadom na postoj svojej matky odporkyne v rade 1/, nastahovať sa naspäť do bytu, v ktorom býva momentálne len odporkyňa. I napriek tej skutočnosti, že obaja rodičia sú zamestnaní, neprispievajú jej žiadnymi finančnými prostriedkami na jej výživu. V priebehu konania svoj návrh voči odporcovi v rade 2/ (otcovi) zobrala späť.

K návrhu sa písomne vyjadril odporca v rade 2/, ktorý uviedol, že súhlasí s platením výživného 50 Eur. Dcéra, ako dospelé dievča chcela žiť samostatne, a preto jej nebránil. Ďalej uviedol, že po skončení školy si našla garsónku a posielal jej preddavok na výživné v zmysle návrhu 300 Eur.

K návrhu sa vyjadrila aj odporkyňa v rade 1/, ktorá uviedla, že s návrhom navrhovateľky nemôže súhlasiť. Poukázala na to, že navrhovateľka bola veľmi problémové dieťa. Ešte pred rozvodom sa odsťahovala od vtedajšieho manžela zo spoločnej domácnosti aj s maloletou l.. Začali bývať v podnájme. F., dospelá dcéra, ostala bývať so svojím otcom. V čase písania návrhu končila F. 3.ročník SŠ, čo jej však trvalo 5 rokov. Zo svojich finančných prostriedkov sa snažila pomáhať svojej dospelaj dcére, avšak vzhľadom na vysoké nájomné, ktoré platila v sume 470 Eur, sa jej nepodarilo platiť také výživné ako žiada navrhovateľka. Mala snahu sa dohodnúť mimosúdne.

Ako to už bolo konštatované, navrhovateľka voči odporcovi v rade 2/ zobrala svoj návrh späť. Súd uznesením 2C/106/2014-25 zo dňa 16.10.2014 konanie voči odporcovi v rade 2/ zastavil.

Následne navrhovateľka upravila svoj návrh, žiadala určiť výživné v sume 100 Eur od odporkyne v rade 1/ od podania návrhu do 31.8.2014, kedy ukončila školu.

Súd na tomto mieste dáva do pozornosti, že na základe návrhu na vydanie predbežného opatrenia v tomto konaní uznesením 2C/106/2014-11 dňa 10.4.2014 zaviazal odporkyňu platením výživného na navrhovateľku v sume 28 Eur mesačne. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.5.2014. Od uvedeného dátumu si odporkyňa platí vyživovaciu povinnosť v sume 28 Eur mesačne.

Následne uznesením 2C/106/2014-37 zo dňa 25.8.2015 súd zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.4.2014. Toto predbežné opatrenie bolo zrušené z toho dôvodu, že odporkyňa podala návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, a to z toho dôvodu, že ukončila školu a začala pracovať ako čašníčka. Dôvody, ktoré súd viedli k nariadeniu predbežného opatrenia teda pominuli.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s potvrdením o návšteve školy, uzneseniami Okresného súdu Žilina o nariadení predbežného opatrenia a jeho zrušení, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, vypočul svedka R. a zistil nasledovné:

Manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené v roku 2014. Navrhovateľka opustila rodičov približne v máji roku 2013. V tom čase bola študentkou 3.ročníka denného štúdia na Súkromnej strednej odbornej škole v odbore čašník - servírka.

Z pripojeného potvrdenia SŠ vyplýva, že F. W. navštevovala školu od 1.9.2013 do 30.6.2014 a ukončila štúdium záverečnou skúškou dňa 24.6.2014.

Z výsluchu navrhovateľky mal súd zistené, že táto zotrvala na podanom návrhu a žiadala určiť výživné v sume mesačne 100 Eur od podania návrhu do 31.8.2014. Podľa jej výpočtov táto suma činí 460 Eur. Treba brať pritom do úvahy, že za rozhodujúci čas jej platila odporkyňa každý mesiac po 28 Eur. Ďalej uviedla, že do júla 2014 bývala v domácnosti so svojím otcom. Kvôli nezhodám sa však potom odsťahovala. Ako skončila v máji školu, tak si začala hľadať prácu. Podarilo sa jej to až v septembri 2014. Stále pracuje na dohodu ako servírka - čašníčka.

Z výpovede odporkyne vyplynulo, že v čase podania návrhu bola zamestnaná. Okrem F. má ešte vyživovaciu povinnosť k I., narodenéj v roku XXXX. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Pokým pracovala v KII, tak zarábala asi 520 Eur mesačne. Ďalej uviedla, že ešte pred rozvodom manželstva mali takú dohodu s bývalým manželom, že on prevezme starostlivosť o F. a ona prevezme starostlivosť o I.. Odporkyňa sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala a bývajú v podnájme. Manžel s F. ostali bývať v trojizbovom byte. Momentálne je nezamestnaná, je prihlásená na úrade práce a dostáva dávky v nezamestnanosti v sume 370 Eur. S návrhom navrhovateľky nemohla súhlasiť.

Z výsluchu svedka R. W. (otca navrhovateľky) vyplynulo, že F. ostala bývať po rozvode u neho doma. V tom čase bol nezamestnaný a chýbali mu finančné prostriedky. Rozhodli sa s bývalou manželkou predať byt. Bolo to niekedy v auguste 2014, kedy jej poslal na účet 29.000 Eur. On ostal, ako bezdomovec, musel si zobrať hypotéku a teraz si kúpil jednoizbový byt.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom trvá, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Len samotná skutočnosť, že dieťa nadobudlo pracovnú spôsobilosť nemá vplyv na zánik vyživovacej povinnosti rodičov. Vyživovacia povinnosť končí dosiahnutím prvého najvyššieho stupňa vzdelania v bežnom vzdelávacom procese.

Vychádzajúc z uvedených ustanovení súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky v konkrétnom prípade bol opodstatnený. Predmetom sporu bolo prakticky doplatenie zameškaného výživného za čas od 3.4.2014 do 31.8.2014. Ako to vyplynulo aj z potvrdenia školy, navrhovateľka ukončila štúdium

záverečnou skúškou 24.6.2014. Súd dáva do pozornosti, že išlo o SŠ, v tomto prípade teda platí na rozdiel od vysokých škôl, že účinnosť platenia výživného trvá do 1.9. toho ktorého roka. Navyše aj z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že prácu sa jej podarilo zohnať až v septembri 2014.

Ako podstatná sa v tomto konaní javila výpoveď svedka - otca navrhovateľky R. W.. Tento na pojednávaní uviedol, že v letných mesiacoch roku 2014 sa im podarilo spoločne s bývalou manželkou predať trojizbový byt. V auguste 2014 jej na účet zaslal 29.000 Eur. Vychádzajúc z tejto skutočnosti, že to bola odporkyňa, ktorá obdržala finančnú hotovosť v sume 29.000 Eur v auguste 2014 je zrejmé, že mala dostatok finančných prostriedkov, aby mohla platiť výživné na navrhovateľku. Navyše v čase podania návrhu bola riadne zamestnaná, pracovala v KII a jej mesačný príjem dosahoval sumu 520 Eur. Súd samozrejme pri určovaní takéhoto výživného, resp., zameškaného výživného bral do úvahy tú skutočnosť, že predbežným opatrením bola odporkyňa zviazaná platením výživného v sume 28 Eur. Za rozhodujúce obdobie teda mala zaplatiť 500 Eur, po odrátaní zaplateného výživného ($28 \times 5 = 140$) je zameškané výživné 360 Eur. Súd dáva ešte do pozornosti tú skutočnosť, že nemohol brať do úvahy obranu odporkyne, že je momentálne nezamestnaná, je hlásená na úrade práce a nemá dostatok finančných prostriedkov, aby zaplatila zameškané výživné. Súd dáva do pozornosti a sama to potvrdila aj odporkyňa, že v auguste 2014, teda ešte v čase, kedy bola povinná platiť riadne výživné, obdržala vysokú finančnú hotovosť za odpredaj bytu. Z týchto finančných prostriedkov mohla uhradiť samotné výživné.

Na základe uvedených skutočností rozhodol súd potom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Čo sa týka trov právneho zastúpenia ohľadne navrhovateľky, tieto trovy právneho zastúpenia súd JUDr. Sabíne Hodoňovej nepriznal vzhľadom na to, že táto bola na základe rozhodnutia CPP určená za advokátku pre navrhovateľku.